

*Fotografi af maleren Benny Cohn,
her som ca. 30-årig, taget i midten af 1920'erne. Privat foto.*

Onkel Bennys billeder

En fortælling om maleren Benny Cohn (1896-1980) fortalt af hans niece Eva Sverdrup-Jensen født Cohn med støtte og hjælp af Bennys grandniece Ditte Cohn.

Af Eva Sverdrup-Jensen

Historien om de mange lærreder

Hele min opvækst opbevarede min far, Gerson Cohn, min farbror, onkel Bennys, billeder på loftet i vores hus. Først ved Svanemøllen, derefter i Holte – billederne flyttede med: en stor stak oliemalerier på lærred, ca. 300 stk. plus ca. 500 akvareller. Hvert andet år kom onkel Benny hjem til Danmark fra Amerika, hvor han boede, for at udstille på Charlottenborg. Hver gang han var hjemme, skulle han op på loftet og gennemgå billederne. Der var alt for mange – de blev til ”en grøn fis” eller ”en blå fis”, når han kiggede på dem. Han var for længst videre i sin kunst og malede nu mest helt abstrakte billeder. Samlingen på loftet var de billeder, han havde malet, inden han sidst i 1949 endeligt emigrerede til USA; for ham tilhørte de fortiden.

Da min far døde i 1969, overtog min faster Birgitte billederne. Da hun i 1985, 5 år efter Benny var død, lå på sit yderste, overdrog hun samlingen til min bror, Anders, og mig. Billederne blev anbragt på lofter og i kældre og flyttet rundt igen og igen. Ingen af os havde overskud til at gøre noget ved dem. Et par forsøg endte uden resultat. En del billeder gik til undervejs. Først da Anders døde i 2013, og min niece, Ditte, pludselig stod der med sin del af samlingen, blev vi enige om at tage fat i fællesskab og få gjort noget ved billederne.

De billeder, som jeg altid havde hørt om som blå og grønne fise, viste sig at være en fantastisk samling af dejlige billeder, som kunne blive til gavn og glæde for et meget større publikum. Den proces er vi godt i gang med nu. Der er undervejs i forløbet opstået et behov for at fortælle historien om onkel Benny – maleren Benny Cohn – en historie med mange lag – derfor denne artikel.

Familien Cohn

Benny kom fra en familie med en *Indenfor murene*-lignende historie. Min farfar, Ludvig Cohn, var jøde og kom oprindeligt fra Hundested. Han arbejdede for firmaet Moses G. Melchior, som importerede te, kaffe, rørsukker m.m. fra de varme lande. Ludvig blev forelsket i Marie Olsen, en rødhåret skønhed, hvis far var skomager i København.

I 1893 inviterede Ludvig Marie på cykeltur til Hundested, hvor hans familie kom fra. Han cyklede på væltepeter, hun på almindelig cykel iført reformdragt som den første kvindelige cyklist i Hundested. De var begge allerførst i tyverne, og cykelturen fik følger – de måtte gifte sig hurtigt efter hjemkomsten. Min far, Gerson, var på vej. Begge familier var i oprør, dog mest den jødiske. Maries far,

som var enkemand, tog det nogenlunde roligt, mens Ludvigs mor, som også var enke, aldrig accepterede sin goyische svigerdatter. Helt nemt blev det ikke for det unge par, der hurtigt fik to sønner, først Gerson, så Benny, og derefter to døtre, Thora og Birgitte.

Ludvig ønskede, at børnene skulle have en jødisk opvækst, dog ikke ortodoks. Marie var indforstået og overvejede at konvertere, men valgte ikke at gøre det. Der blev problemer, da drengene skulle omskæres. Rabbineren (David Simonsen?) ville først ikke omskære Gerson. *"Man ved, hvem moderen er, faderen kan jo være hvem som helst!"* var, ifølge familietraditionen, hans kommentar. Det kom der en større polemik ud af, indtil rabbineren efter nogle år gik af. Drengene blev i øvrigt omskåret begge to og fik deres skolegang i den jødiske skole.

En kunstner er født

Benny viste meget tidligt kunstneriske evner, både ved at være meget musikalsk og ved at elske at tegne – et vidunderbarn. Benny var også en dygtig matematiker, især interesseret i geometri.

Han skriver i et brev til sin morfar allerede som 13-årig: *"Jeg maler hele dagen både portrætter og landskaber"*. Et lille landskabsbillede fra 1910 eksisterer stadig. Efter et år på teknisk skole under Holger Grønvold blev Benny som 16-årig i 1912 optaget på Kunstakademiet under P. Rostrup Bøyesen, som en af de yngste elever nogensinde. Han fik afgang fra akademiet i 1917.

Familien tilbragte alle ferier i Hundested og byggede sommerhus der i 1908. Marie tilbragte somrene i Hundested med børnene. Ludvig rejste op i weekenderne på motorcykel. Marie beskriver i et brev, hvordan Benny står hele dagen og maler ved Spodsbjerg, og familien går ud til ham med kaffe og mad og roser hans billede af Kikhavn. Benny elskede at være i Hundested og tilbragte sine somre der sammen med sin mor også som voksen.

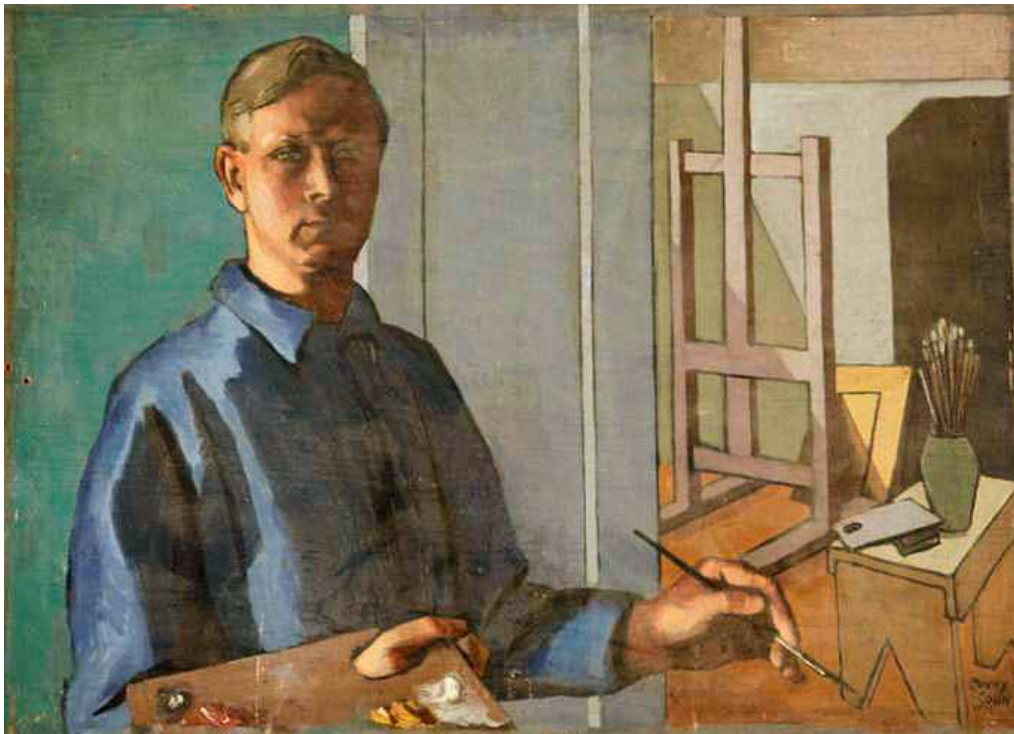

"Familien Cohn". Billedet blev udstillet på Charlottenborg i 1918. Fra venstre ses Benny, Thora, far Ludvig, mor Marie og Birgitte. I forgrunden min far, Gerson, og under bordet bulldoggen Mulle.

Utallige af hans billeder har motiver fra Hundested, fra havet, fjorden og landskaberne der.

Akademiet

Benny stortrivedes på Akademiet. Han blev bl.a. undervist af Joakim Skovgaard i *al fresco*-maleri og malede et fantastisk billede af kvinderovet på Capri *al fresco* på en af væggene i sommerhuset i Hundested. Det er der stadigvæk. Fra 1915 udstillede han jævnligt på Charlottenborg frem til 1939. Fra de gamle udstillingskataloger kan man se, at Benny udstillede sammen med store samtidige kunstnere som f.eks. Michael og Anna Ancher. Benny tog blot højere priser for sine billeder – hans selvopfattelse manglede ikke noget! Han udstillede også på Kunstnernes Efterårsudstilling, bl.a. i 1918 på den berømte udstilling, hvor Wilhelm Lundstrøms ku-

Benny Cohn. Selvportræt malet i 1940 og udstillet på separatudstilling i Providence Art Club, Providence, USA 1940.

bistiske abstrakte billeder, de såkaldte papkassebilleder, blev stormet af publikum. Benny udstillede et portræt og et billede af et får!

Benny fik afgang fra akademiet i 1917, og i 1919 blev han tildelt akademiets lille guldmedalje for maleriet *Nøgne unge mænd på stranden*. Billedet blev udstillet på forårsudstillingen på Charlottenborg i 1920. Stranden var selvfølgelig i Hundested, de nøgne unge mænd var alle min far i forskellige udgaver.

Verden ligger åben

I dag ville man nok kalde Benny et "curling-barn". Hans far og mor understøttede og hjalp ham i udstrakt grad, så længe de levede. I 1919 købte de en ejendom på Amicisvej 2 på Frederiksberg. Sidehuset blev ombygget til atelier med ovenlys og indrettet også som bolig for Benny. Her kunne han bo og male, når han var i Danmark, når han ikke lige var i Hundested.

I 1919 blev Benny inviteret til at udstille på Liljevalchs Konsthall i Stockholm til udstillingen *Nyare Dansk Konst*, som skulle vise dansk kunst fra 1880 og op til nu (1919), nøje udvalgt af Peter Hertz. Benny deltog med to værker: *Ung pige på lille sofa (løjbænk)* og *En Polytekniker* – et billede af min far. Benny følte, at verden lå ham åben. Han og min far havde overlevet et angreb af den spanske syge uden mén. Benny havde fået et rejselegat med guldmedaljen og valgte at rejse til Italien, hvor han studerede på Accademia di San Luca i Rom. Senere tog han til Paris, hvor han slog sig ned i 1920.

Paris, Paris, Paris

I Paris studerede Benny en tid på Academie de la Grande Chaumière. Hans lillesøster Thora fulgte med ham til Paris. Hun skulle lære hattesyning på en parisisk hattesalon. Senere kom lillesøster Birgitte også derned, hun blev uddannet dameskrædder. Familien havde venner i Paris. Maries storebror

Kikhavn set fra Spodsbjerg. Malet i 1912.

– Onkel Wilhelm – havde boet i Paris i mange år. Faktisk rejste Marie ned og besøgte ham til verdensudstillingen i Paris i år 1900 og efterlod Ludvig alene hjemme med de to små drenge på kun 6 og 4 år! Hun var en ukonventionel og meget munter kvinde, som ville opleve verden. Hun styrede dog børneflokket med hård hånd. Alle historier fra Gersons og Bennys barndom slutter med, at de får endefuld! Af enkelte bevarede breve kan man fornemme, hvordan familien i København fulgte ivrigt med i de unges liv i Paris. Der blev skrevet hyppigt. Postgangen var hurtig og effektiv – det var faktisk ikke *snail mail* dengang.

Thora har senere beskrevet, hvordan de levede muntert i tyvernes Paris, i udkanten af cirklerne omkring Gertrude Stein, Matisse, Picasso og alle de andre kendte kunstnere. Tiden efter 1. Verdenskrig var speciel. Ingen troede på en gentagelse af den frygtelige krig.

Benny blev selv kendt i Paris som Benny eller Monsieur Benny og udstillede fra 1921 og frem til 1939 jævnligt på Salon d'Automne som Benny Cohn,

Benny, M. Benny eller blot som B.C.. I 1921 blev han medlem af "salonen" og kunne kalde sig "Sociétaire", hvilket han somme tider skrev bag på sine lærreder. I Danmark blev Benny kendt som en bohème med "Verdensmands Flair", som museumsdirektør Sigurd Schultz skriver i 1939.

I et interview i Berlingske Tidende i 1924 udtaler Benny, som er hjemme i Danmark for at udstille: "... *Montmartre er nu nærmest en Seværdighed – en Museumsgegenstand – et Tivoli for Udlændinge. Montparnasse, hvor jeg bor nu i Whistlers gamle Ateliér, er alle udenlandske Maleres Tilflugtssted i vore Dage ... Verdens Hovedstad er det mest inspirerende Sted for en Kunstner ...*"

Sommer i Danmark

Hver sommer rejste Benny hjem til Danmark og boede med sin mor i sommerhuset i Hundested. Her malede han landskaber, havbilleder og mennesker. Både som oliemalerier og akvareller. Han malede også panelerne i huset med sjove billeder af familien. Efterhånden brugte han kun navnet Benny og gik mere og mere væk fra at bruge sit efternavn. Benny afholdt også flere udstillinger i atelieret på Amicisvej, bl.a. i 1923 og 1931.

"Kvinderovet på Capri". Malet som al fresco-maleri på en af væggene i sommerhuset i Hundested ca. 1919.

Fra 1920 og frem til 1950 skifter Benny mellem mange forskellige stilarter; han flirter med kubisme, fauvisme, surrealisme og mange andre udtryksformer og ender til sidst i det abstrakte. Han maler både i olie og akvarel. Hele tiden maler han mange portrætter, også selvportrætter. Han udviser, ifølge Weilbachs kunstnerleksikon, i alle billeder en stor teknisk dygtighed. Benny bruger akvareller som skitser til oliemalerierne, han maler indimellem det samme motiv i flere stilarter – altid med stor virtuositet.

Rejsen til Amerika

I 1927 blev Benny bekendt med den svenske arkitekt Martin G. Hedmark, som arbejdede med at bygge kirker i USA for skandinaviske menigheder. Hedmark ønskede, at Benny skulle lave en altertavle til hans nye kirke The Gloria Dei Evangelical Lutheran Church i Providence.

Det passede Benny godt. Hans søster Thora var blevet gift med guldsmeden Erik Magnussen, som var inviteret til USA for at udbrede kendskabet til skønvirke-smykker. De boede i Providence, og Benny tilbragte meget tid i deres hjem, mens han malede det store klassisk inspirerede alterbillede af opstandelsen (12 x 7 m) med de teknikker han havde

"Brooklyn Bridge", 1929.

"Nøgne unge mænd på stranden", malet i 1918. Benny fik Akademiets lille guldmedalje for maleriet i 1919.

Desværre et af de malerier, der er meget medtaget efter de mange år under skiftende ophold.

lært af Skovgaard på akademiet. Han valgte, tilskyndet af sin søster, at bruge navnet Benny Collin, det passede bedre til den kristne menighed end det jødiske Cohn.

Benny blev fascineret af New York. Han tog ofte ind til byen og malede skyskrabere, folkeliv og ikke mindst den nye Brooklyn Bridge. Erik Magnussen og Thora introducerede ham til kunstnerkredse i New York.

I 1929 rejste Benny tilbage til Danmark og medbragte en del af sine amerikanske billeder til efterårsudstillingen på Charlottenborg. Om vinteren var han tilbage i Paris. I tiden frem til 1939 levede han i Paris, men kom stadig hjem til Danmark om sommeren, hvor han malede i Hundested eller i atelieret på Amicisvej. Transporten frem og tilbage til Hundested foregik på motorcykel iført sort gummidragt. Benny var ikke nogen stor mand, ca. 160 cm høj og meget tynd, så indimellem havde han svært ved at få startet motorcyklen og måtte have slagteren, som boede rundt om hjørnet, til at starte maskinen.

"Funeral Procession". Paris ca. 1925.

"Kvinde set bagfra". I atelieret i Paris ca. 1930.

Identiteten

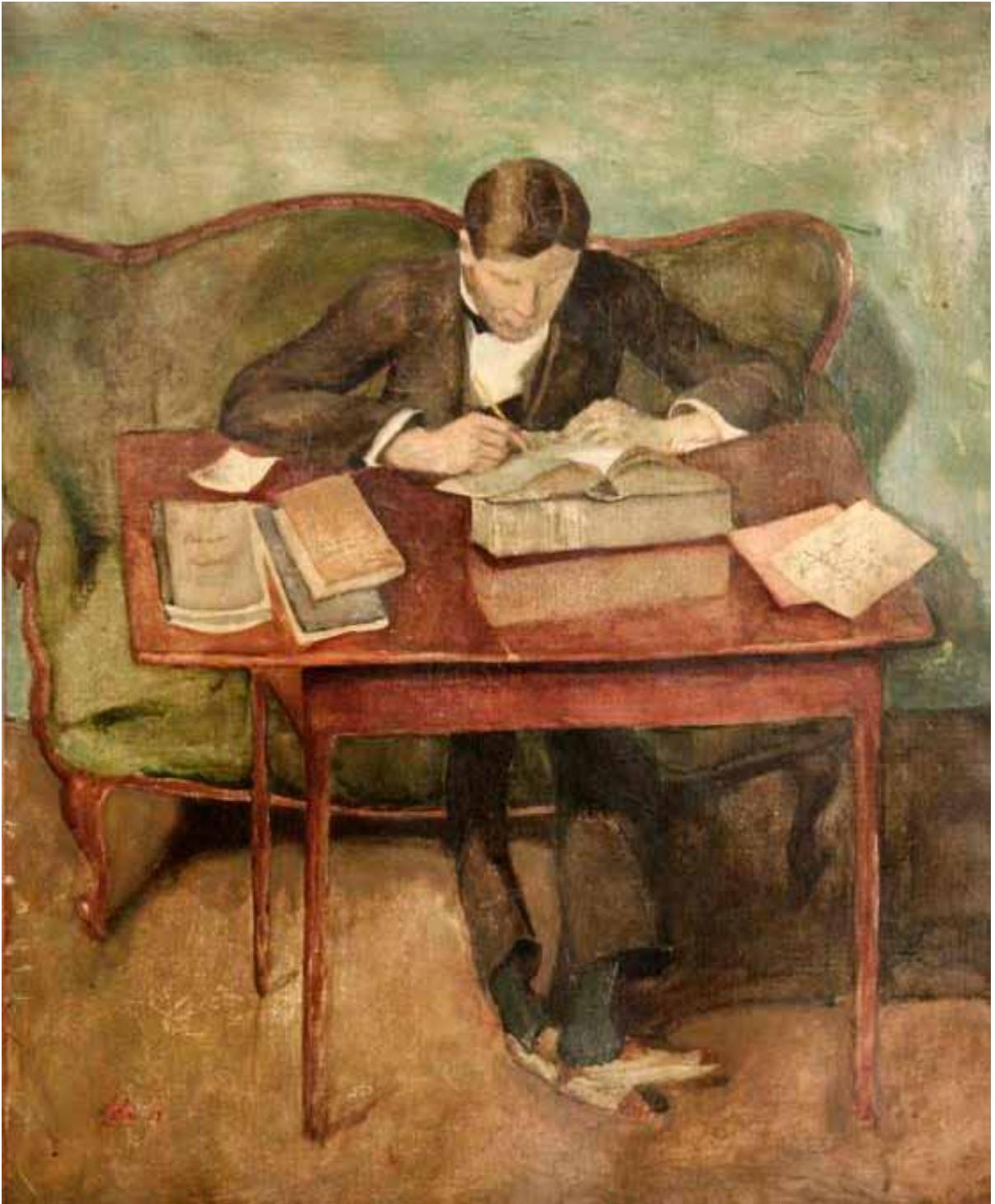
Uden at det nogensinde står lysende klart, fornemmer man, at Benny gennem livet havde identitetsproblemer. Hans mange forskellige måder at signere sine billeder på Benny til Benjamin Collin, fortæller, at han ikke var helt sikker på sit tilhørsforhold, splittet mellem sin jødiske og kristne baggrund.

Det samme gjaldt hans seksuelle orientering. Benny fremstod som en levmænd og en damernes ven, sådan husker jeg ham i hvert fald fra besøgene i Danmark. Ved de gentagne gennemgange af hans værker, som vi har foretaget i den seneste tid, står hans tiltrækning af det mandlige køn dog tydeligt frem. Benny sprang aldrig officielt ud af skabet, og vi har aldrig i familien hørt ham omtalt som homoseksuel. Men ingen tvivl om, at han også var fascineret af det mandlige køn. Benny præsenterede

aldrig en kæreste i familien og døde barnløs. Han var dog en onkel altid elsket af niecer og nevøer.

Krigen nærmer sig

I Paris samledes sidst i trediverne også en del politiske flygtninge, deriblandt min fars svoger Isaak Tschemerinsky (Arkadi Maslow) og hans veninde, Ruth Fischer. Isaak var en af lederne i det tyske kommunistparti, men var efter eksklusion tvunget i eksil i Frankrig. Benny og han var gode venner. Benny blev gennem venskabet mere politisk vakt. Isaak og min fars første kone, Anja Tschemerinsky var russiske jøder fra Ukraine, men voksede op i Dresden. Isaak arbejdede tæt sammen med Trotsky og var med sin kæreste, Ruth Fischer en del af det venstreorienterede miljø i Paris.

*"En Polytekniker". Gerson med lærebøgerne, 1917.
Udstillet på Liljevalchs Konsthall i 1919 i udstillingen "Nyare dansk konst".*

"Ung pige på lille sofa (løjbænk)", som var med på udstillingen i Stockholm i 1919.

1939 blev et vendepunkt for Benny. I januar var han medstifter af vinterudstillingen på Charlottenborg og lavede plakaten og forsiden til kataloget. I kataloget skriver museumsdirektør Sigurd Schultz: *"BENNY begyndte sin kunstneriske Løbebane som Vidunderbarn og er det endnu ... Der er noget af en Theoretiker i Benny, en Forkærlighed for det konstruktive og abstrakte, som lejlighedsvis har ført ham mod Surrealismen, og på samme Tid en Faible for at give et naturligt rammende Udtryk for det naturligt usammensatte. De to Poler kæmper om hans Interesse – han pønser stadig på at forene de to Ting i en uløselig Enhed, og der kan næppe heller være Tvivl om, at det vil lykkes for hans klare kunstneriske Intelligens."* Det skulle vise sig, at Sigurd Schultz fik ret i sine betragtninger.

På Charlottenborgs forårsudstilling i 1939 deltog Benny med et ret stort billede, *Flygtninge* forestillende en gruppe flygtninge fra Den Spanske Borgerkrig. Benny havde malet billedet efter et fotografi i Berlingske Aftenavis, og det blev ikke vel modtaget. Berlingske Aftenavis kritiserede i den grad billedet og latterliggjorde Benny, bl.a. ved ikke at vide, om han var en kvinde eller en mand, og kalde ham Frk. Benny! En virkelig ondskabsfuldhed, når man kender Bennys seksuelle dilemma. Ideen med at bruge et fotografi som udgangspunkt for et maleri blev nedgjort. Det var under lavmål. Plagiat! Benny

skrev et forsvar, men blev igen latterliggjort, ovenikøbet i den daglige satiretegning af "Ærbødigt" i Berlingske Tidende. Charlottenborg og nogle venner støttede ham dog.

Familien i København var bekymret over udviklingen i Europa og ikke mindst i Tyskland. Ludvig og Marie besluttede at emigrere til Amerika, de havde jo en datter derovre, Thora, som var gift, nu med en amerikaner, og havde en lille datter. De forestillede sig, at de skulle slå sig ned i New York. Benny besluttede sig til at tage med, nok også under indtryk af den kolde luft i København. Og så havde han gode minder fra tiden i Amerika i 1920'erne.

Ludvig realiserede sine ejendomme og værdier og pakkede til afrejsen. Gerson kunne ikke rejse, hans kone, Anja, var syg af kræft og var ikke klar til at tage af sted; desuden havde han et firma, der skulle passes. Børnene, Ruth og Ove, gik begge i gymnasiet.

Ludvig og Maries yngste datter, Birgitte, var gift Thomsen og ville dog blive i Danmark med sin mand og søn. Hun blev boende i ejendommen på Amicisvej. Marie havde fået stær og skulle opereres. Hun ville opereres i Danmark og ville ikke rejse før efter operationen. De besluttede, at hun skulle blive boende hos datteren i København og følge efter de andre, når operationen var vel overstået. Så i efteråret 1939 rejste Ludvig og Benny med al bagagen over Atlanten og efterlod resten af familien i Danmark.

Krigstid i Amerika

I Amerika fandt de hurtigt et hus i Malvern, NY, og fik indrettet sig. Nu var det bare at vente på, at Marie skulle komme. Benny malede lige fra starten og blev hurtigt en del af det lokale kunstnermiljø. Han udstillede i 1940'erne i Art Club Providence, American British Art Center, League of Present Days Artists og Riverside Museum New York og var i gang lige fra ankomsten.

Billedet af de skønne damer med guldbløt hænger i sommerhuset i Hundested og er det første man ser, når man træder ind ad døren. 1918.

Tiden gik, og Maries øjne var næsten klar til operationen, da besættelsen kom i april 1940. Marie kunne ikke rejse og måtte blive i Danmark. Det amerikanske eventyr blev ikke til noget. Marie kom aldrig til at se sit lille amerikanske barnebarn, og hun så aldrig sin elskede mand og yndlingssønnen Benny igen. Hun døde af lungebetændelse i København i 1944.

I USA malede Benny ivrigt. Hans søster opfordrede ham vedholdende til at bruge navnet Benny Collin i stedet for Cohn. Det gik lidt lettere med et ikke-jødisk navn i det fortrinsvist kristne skandinaviske miljø, de befandt sig i. I starten holdt han dog fast i Benny Cohn. Resten af livet kaldte Benny sig Benjamin Collin i USA. Når han senere udstillede i Danmark, var det med navnet Benny eller Benny Cohn. Far Ludvig var ikke glad for denne afvisning af den jødiske baggrund, min far heller ikke. Det gav i det hele taget problemer, således at Benny efter krigen på udstillinger i Danmark måtte overmale signaturen på de billeder, han havde med fra USA, og skrive Benny Cohn hen over Collin. Måske er denne identitetskrisen en af årsagerne til, at rigtig mange af Bennys billeder desværre ikke er signeret. National Geographic bragte i januar 1940 et fotografi af kong Christian 10. i fuld uniform med sabel og ordner omringet af børn og voksne, som hylder kongen. Fotografiet fandt jeg i en gammel

"Fra Lemches badehus". Hundested 1920-25.

mappe af Bennys. Han brugte fotografiet til at male et meget glansbilledagtigt portræt af kongen i anledning af en fest afholdt på kongens fødselsdag i 1943. Selve maleriet er desværre gået tabt, men det viste, at Benny på trods af den uheldige situation med fotografiet af flygtningene ikke lod sig afskrække fra at bruge et fotografi som forlæg for et oliemaleri.

Benny og Ludvig havde under krigen svært ved at kommunikere med familien i København, nyheder kom kun langsomt frem. Via Schweiz fik de i december besked om, at det i oktober 1943 var lykkedes Gerson og Ove at komme til Sverige med robåd fra Helsingør til Helsingborg. Anja var på det tidspunkt død af sin sygdom. Gersons datter, Ruth, var sejlet til Sverige med sin mand. Hvordan beskeden om Maries død i 1944 nåede familien i Amerika, ved vi ikke. Kort tid før befrielsen blev Gersons søn, Ove, syg og døde i Malmø. Da havde Gerson mødt min mor, Maja, og de havde besluttet at gifte sig – min bror, Anders, var på vej!

"Selvportræt i spejl". USA ca. 1940.

Efterkrigstid

Da krigen var ovre, ønskede Ludvig ikke at blive i USA længere. Han fik huset i Malvern solgt og rejste hjem til Danmark. Nogle af pengene blev brugt til et sommerhus i Martha's Vineyard til Thora, som var blevet enke i 1940 og var alene med sin datter. Benny rejste også hjem til Danmark, men først i september 1946. Med sig havde han en stor stak lærreder og akvareller fra de fem år i Amerika. Rejsen blev betalt af portrætter, han malede af passagererne på skibet undervejs. Benny kom hjem til et Danmark stadig præget af besættelsen. Familien var totalt forandret. Marie, Anja og Gersons søn Ove var døde. Det elskede hus i Hundested havde været beslaglagt af tyskerne og brugt til lazaret. Det var temmelig ødelagt og et forstemmende syn og nu uden hans elskede mor. Huset tilhørte desuden Gerson, som brugte det med sin nye familie. Det blev aldrig det samme for Benny at være i Hundested. Han kom dog stadig på besøg, når han var i Danmark.

Benny kom med i en gruppe malere, som bl.a. omfattede Jens Søndergaard m.fl. I gruppen blev kunst og andet diskuteret, meget ofte under festlige former, bl.a. hos arkitekt Svend Schmidt Hansen og hans kone, Jane, i deres sommerhus i Lynæs. Benny boede ofte i længere tid hos familien, også da de senere flyttede til Asserbo.

Bennys katalogforside og plakat til "Vinterudstillingen" 1939.

Sønnen i huset, Peter, husker ham som den sjove, festlige onkel, som kom på motorcykel, fortalte fantastiske historier, tryllede og kunne rulle cigaretter med én hånd i lommen. Det samme oplevede Anders og jeg, når Benny kom på besøg. Det var altid meget festligt for os børn.

Benny malede og malede, så snart der var en anledning. Bl.a. portrætter af Anders og mig, men især landskaber og havbilleder fra Nordsjælland. Han deltog på Charlottenborgs vinterudstillinger i 1947 og 1948.

Amerika igen og Belcourt Castle

I 1949 blev Benny kontaktet af sin gamle ven Martin Hedmark. Han var stadig i gang med at bygge kirker i New England og havde brug for en maler

Bennys kontroversielle billede "Flygtninge" udstillet på Charlottenborgs forårsudstilling 1939 (Fra avisudklip i Berlingske Aftenavis).

til altertavler. Benny besluttede at emigrere til USA, denne gang permanent. Han bosatte sig i Boston tæt ved sin søster Thora og dekorerede i starten af 1950'erne kirker i Chicago, Connecticut og New York. I 1953 skulle han lave en altertavle for Gloria Dei Lutheran Church i Lakewood NY. Det krævede meget plads for at lave skabelonerne til altertavlen. Han fik lov til at låne et gammelt slot – Belcourt Castle – som var ubeboet. Slottet ligger i Newport, Rhode Island og er bygget i 1894 i Ludvig XIII-stil. Benny indrettede sig med bolig i portnerfløjen og atelier på loftet og fik lov til at bo på slottet mod at holde opsyn og jage uvedkommende bort. Hvilket han gjorde sommetider med et lagen over hovedet og en kost med en lygte – de unge mennesker kom ikke igen! Men han fungerede også officielt som kustode. Iført tysk hofdragt fra det 15. århundrede viste han gæsterne rundt og fortalte (selvopfundne) spøgelseshistorier fra slottets historie. Han brugte også riddersalen til udstillinger. Slottet blev genåbnet som museum i 1955. Der er 52 værelser fyldt med europæiske kunstgenstande (www.belcourt.com). Kvarteret omkring slottet var et rigmandskvarter, og Benny tjente til livets ophold ved at male portrætter af unge damer, som skulle debutere i selskabslivet. De unge damer mødte altid op med en anstandsdame, har Benny fortalt – man ved jo aldrig med sådan en boheme!

Interieur fra huset i Malvern. 1940'erne.

Det gyldne snit – musik i maleriet

Tidligt hver morgen gik Benny ned på stranden og badede – ofte sammen med de rigeste i landet. Resten af dagen gik med at male. I denne periode realiserer han sin gamle drøm om at male musik. Han siger i et interview i Jyllands-Posten i 1966:

"Jeg har altid, når jeg f.eks. hørte en Bach-fuga eller Mozart, hvor musikken går fra et tema til et andet, men stadig følger en linje, ønsket at finde den samme måde at male på. Den måde jeg nu maler på, ligger tæt op til musikken. Jeg bygger maleriet op rent arkitektonisk. Det er som at tage på en safari. Man aner ikke hvad der sker. Det er som at komponere en symfoni og at spille den på samme tid."

Det gyldne snit, cirkler og kvadrater malet i klare farver fylder hans billeder. Det er de billeder, han brænder for og fortsætter med at male resten af livet. Desværre er de ikke de letteste at sælge, og han er

Eva Cohn. Svanemøllen 1947.

Anders Cohn. Svanemøllen 1947.

nødt til stadig at supplere med at male portrætter og landskabsbilleder, som ikke siger ham så meget mere.

I 1958 holder Benny den første separatudstilling med udelukkende geometriske, abstrakte billeder på Belcourt Castle. Han siger om udstillingen: *"These 20 paintings have no literary subject, the proportions in line and color decide the composition and have been carried through from the beginning to the climax; very much like a musical composition on canvas, and they have no other purpose than to give you pleasure."* I 1960 er Benny tilbage i Paris for en kort bemærkning og udstiller et enkelt geometrisk, abstrakt maleri: *152 Counterpoint Dynamic*, signeret Benny, på sit gamle udstillingssted Salon d'Automne.

Hver sommer var Benny sammen med sin søster Thora og hendes familie i sommerhuset i Martha's Vineyard. Han tilbragte tiden med at male og male. Thoras datter, Benjie, og senere hendes børnebørn

hjalp med at bringe mad ud til ham, ellers glemte han at spise. 23. april 1967 bringer The Providence Sunday Journal et billede af Benny, som overrækker et abstrakt maleri, *Violet Fugue*, til en repræsentant for Danish-American Society of Rhode Island. Billedet er foreningens bryllupsgave til Prinsesse Margrethe og Prins Henrik. Det er signeret Benny Collin. Benny var meget stolt af den påskønnelse af hans arbejde, der lå i udvælgelsen af billedet som gave til den kommende dronning.

Benny blev ved med at udstille på Charlottenborg helt frem til 1976. Når han var hjemme i Danmark, boede han hos sin søster Birgitte i lejligheden på Amicisvej. Det gamle atelier var for længst lavet om til bolig og var ikke længere til rådighed for ham. Det var ved disse besøg, han kom hjem til os på Malmosevej i Holte og skulle se billederne på loftet. Min far forsøgte altid at få Benny til at gøre noget med alle lærrederne, men det lykkedes aldrig at få ham til at udvise den mindste interesse for det.

"Lady in blue". USA ca. 1955.

Usigneret og uden titel. 1970-75. Udstillet på Appleton Museum of Art, Ocala, Florida, maj 2014.

"Opus 672-C", malet i 1972. Udstillet på Appleton Museum of Art, Ocala, Florida, maj 2014.

Afslutning i Florida og en ny begyndelse

I 1972 besluttede Thora og Benny at flytte til Florida sammen med Thoras datter og hendes tre børn. Somrene blev stadig tilbragt i sommerhuset på Martha's Vineyard, som var blevet det nye Hundested for Benny. Også her var vægge og paneler dekoreret med billeder, som Benny havde malet. I 1977 blev Thora alvorlig syg, og Benny også ramt af et slagtilfælde. Efter at Thora døde i 1978, kom Benny på plejehjem. Han døde 84 år gammel i 1980. Den sidste tid på plejehjemmet glemte han sit engelsk og kunne kun tale dansk. Der var ingen omkring ham, som kunne forstå, hvad han sagde. Han kunne ikke længere male og endte sit liv alene i sit eget lukkede univers.

Efter Bennys død mistede den amerikanske og den danske del af familien kontakten til hinanden. Mange år gik. Også den amerikanske familie arvede en stor stak lærreder og akvareller, mest abstrakte billeder. Disse billeder endte hos Bennys grandniece Vikki Stenstream Burgess, som i 2011 begyndte at arbejde på at lave en udstilling af Bennys billeder i Florida. Under researchen kom vi via Facebook i kontakt med hinanden, og Vikki kom til Danmark, fik set Hundestedhuset og nogle af de mange gamle lærreder. Familien blev genforenet!

Da min bror, Anders, døde i 2013, blev hans datter, Ditte, og jeg enige om at tage fat på de gamle bunker og gøre noget ved dem – de skulle ikke videre til næste generation!

I april 2014 havde Ditte og jeg den glæde at være med til åbningen af Vikkis udstilling af Bennys billeder på Appleton Museum of Art i Ocala, Florida: *Symphonic Style: The Art of Benny Collin*. En fantastisk oplevelse og en bekræftelse på, at onkel Bennys billeder ikke kun var blå og grønne fise, men værker af stor kvalitet malet af en dejlig kunstner, som stadig kan glæde og fornøje.

Besøget i Florida fik sat rigtig gang i processen for Ditte og mig. Alle vores lærreder og billeder på ramme blev registreret og lagt ud på vores hjemmeside. En konservator, som har haft interesse for Bennys billeder i en årrække, har sat mange af billederne på blindrammer, og en del er blevet nænsomt restaureret. Hver gang har det været en stor glæde at se, hvor smukke billederne bliver. Vi har holdt et par visninger af billederne, og familier og venner har været glade for at få mulighed for at anskaffe "en Benny".

Benny i atelieret på Amicisvej i 1930'erne. Selvportræt.

Vi håber en dag at få mulighed for at præsentere onkel Bennys billeder på en udstilling her i København.

Onkel Bennys billeder kan ses på følgende hjemmesider:

www.bennycohn.com – den danske samling

www.bennycollin.com – den amerikanske samling

Hvis nogen er i besiddelse af værker af Benny, er vi meget interesserede i at høre fra jer!

Eva Sverdrup-Jensen: es.sverdrup@mail.dk

Ditte Cohn: diteccohn@gmail.com

KILDER

Belcourt Castle: <http://www.belcourt.com>

Daum, Eric (blog):

<http://architecturehereandthere.com/2014/03/03/eric-daum-gloria-dei-in-providence>

LITTERATUR

Fischer, Josef: *En Nakskov Slægt*. København 1949.
Nyare Dansk Konst. November-december 1919.
Stockholm 1919 [Liljevalchs katalog, nr. 20].

Symphonic Style: The Art of Benny Collin. May 24 - July 13, 2014 [udstilling v. Vikki Stenstream Burgess]. Appleton Museum of Art, 2013 (<http://www.appletonmuseum.org/exhibits/archives/>).

Weilbachs Kunstnerleksikon. Bd 1 (1949), 3. udg. København: Aschehoug 1947-52.

Weilbach. Dansk Kunstnerleksikon. Bd. 2, 4. udg. København: Munksgaard 1994.

Private breve og fotos.

Udstillingskataloger fra Charlottenborg og Kunsternes Efterårsudstilling.

Diverse avisudklip.